

SE SNĚHURKOU KOLEM SVĚTA

Z Fidži na Nový Zéland

Bílé pláže na souostroví Yasawa

V polovině července 2023 jsem připlul z Království Tonga na Fidži, kde jsem pouze odstavil SNĚHURKU na mooringu ve městě Savusavu a odletěl jsem na pár týdnů do ČR. 3. září odlétám z Prahy zpět do Pacifiku, ale udělal jsem si krátkou třídní zastávku v Singapuru. Vůbec nemusím velká města, ale prohlídka Singapuru mě doslova nadchla. 9. září tedy stojím opět na palubě SNĚHURKY a obhlížím její stav. Vše je v pořádku, nic se neztratilo ani nerozbilo.

Znovu jsem si přivezl mnoho náhradních dílů na opravy a rovněž musím oškrabat celý trup, který je zarostlý jako korálový útes. Vždy to dělám pouze se šnorchem na nádech. Je to pro mne takový trénink na freediving.

Po pár dnech mám hotovo a chci se věnovat poznávání Fidži. Město Savusavu leží na dru-

hém největším ostrově Fidži, který se jmenuje Vanua Levu. Je poměrně hornatý a slibuje hezkou přírodu. Asi dvacet minut jízdy autobusem z města je vodopád. Již samotná jízda s místními je zážitkem. Po vystoupení na hlavní silnici musím k vodopádu pokračovat asi dva kilometry pěšky. Po chvilce mě zastaví auto se třemi staršími muži a nabízejí svezení. To samozřejmě neodmítnu a hned se vptávám, kam že to

jedou. Všichni na sobě totiž mají slavnostní obleky, tedy na Fidži to znamená sukně. V blízké vesnici se koná pohřeb a nabízejí, že mne vezmou s sebou. Po příjezdu se mě ujme místní žena jako průvodkyně a dovede do dřevěné haly. Ta slouží na pořádání společenských akcí. Na zemi jsou rozprostřeny rohože, na nichž sedí samé ženy a obědvají. Muži jsou prý již po jídle a jsou na jiném místě na obřadu pití kavy. S ra-

dostí se tedy posadím na rohož a dostanu misku s jakýmsi gulášem z ovčího masa. Jako příloha se podává kassava neboli maniok. Na pití skvělý přírodní džus. Jsem tady samozřejmě za exota a všechny ženy se mnou konverzují. Všechny jsou však velmi statné postavy a mají několik dětí.

Po jídle poprosím svou průvodkyni, zda si mohu prohlédnout vesnici. Nejdříve zamíříme k místnímu malinkému kostelíku a pak nakouknou do několika domků. Pak se zastavíme pod střechou, kde je „kava ceremony“. Posadím se na zem k mužům a dostanu kavu z velkého dlabaného dřevěného hrnce. Je to nápoj z vy-louhovaného sušeného a drceného kořene pepřovníku a podává se ve slupce od kokosu. Vždy se musí vypít najednou a potom všichni třikrát zatleskají. Takto kokosová slupka stále koluje mezi všemi sedícími muži a po dokončení celého kola se zpívá za doprovodu kytar. Zůstal jsem na tři kolečka a nic jsem nepocítoval, ale prý po vypití asi pěti pohárů se již začínou projevovat jakési halucinogenní příznaky. S vděkem jsem se rozloučil a vydal se na prohlídku vodopádu, kde jsem se i vykoupal, a k večeru vrátil autobusem zpět na loď. První výlet se povedl na sto procent.

Pak je již čas vyplout. Nejdříve jsem zamířil čtyřicet mil na východ. Dnes naštěstí nefouká, takže si na klidné hladině motoruji do zátoky Rainbow reef. Hned po ránu na začátku plavby jsem

Broušení není zrovna moje oblíbená činnost.

proploval mezi hejnem asi dvacítky kulo-hlavců, což je zvláštní druh delfína. Doslova líně se vyvalovali na hladině. V zátocce je potápěčské centrum, které vede Marina z Německa, a je zde vyhlášená potápěčská lokalita. Druhý den si dám dva ponory. Je to opravdu krásné místo na měkké korály. Po pár dnech v krásné zátocce již s větrem v zádech pokračuji zpět podél pobřeží na západ až do další vesnice Nabouwalu. Při večerní procházce jsem všemi srdečně zdravěn a všichni si se mnou rádi povídají. Byl jsem pozván i si zahrát netball, což je jakási košíková,

kde se však nedribluje. Na další den jsem si domluvil taxi pro výlet na vodopád a opět jsem se setkal s neuvěřitelně přátelským jednáním. Řidič Vikash mě při zpáteční cestě pozval domů na kavu a ochotně ukázal celý dům i s pozemkem. Na oplátku jsem ho pozval i s manželkou Ritou na SNĚHURKU, protože ještě nikdy neviděli jachtu zevnitř. Takže opět krásné setkání s příjemnými lidmi.

S příjemným silicím větrem jsem přeplul čtyřicet mil na severní pobřeží hlavního ostrova Viti

Rituál popíjení kavy

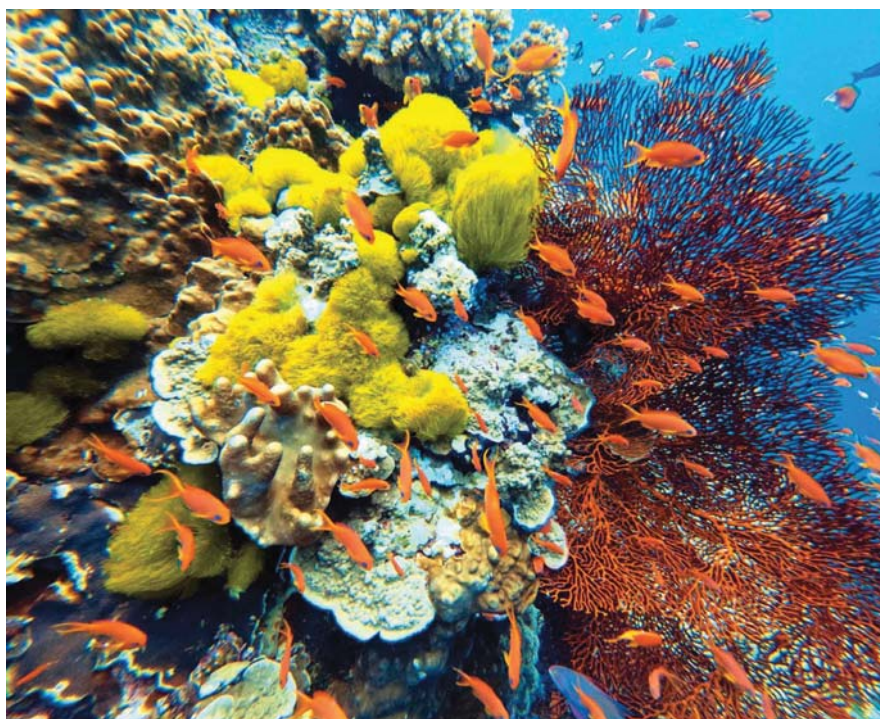
SNĚHURKA na kotvě u ostrova Waya

Levu. Zde je mnoho dobře chráněných zátok a v jedné z nich leží rezort Volivoli, kde se chci potápět, protože má dobré reference. Za dva dny jsem absolvoval pět ponorů a byl jsem na-prosto nadšen. Oproti Francouzské Polynésii tady nejsou velké ryby, ale čeká vás obrovská rozmanitost a barevnost korálů. Zatím jsem takové množství nikde neviděl. Podle příruček je Fidži místem s největším výskytem měkkých korálů na světě.

Přichází silný vítr, který padá do zátoky z okolních kopců, takže pokračuji podél pobřeží na západ, kde jsou krásná opuštěná a dobře chráněná místa na kotvení. Pak již přeplyji na souostroví Yasawa na západě. To jsou odlehlé ostrůvky s desítkami krásných zátok, křišťálově čistou vodou, bílými plážemi a několika luxusními rezorty vkusně schovanými v palmových hájích. Všude jsou jachtaři vítáni na drink či večeři. Mě však více zajímají výšlapy na kopce, odkud jsou krásné výhledy na moře, a také návštěvy místních vesnic. Je zde pravidlo, že každý návštěvník musí nejdříve navštívit dům starosty, kde absolvuje malý uvítací rituál. Darem je potřeba přinést sevusevu neboli kořen pepřovníku, potřebný na výrobu kavy. Potom mi starosta udělí povolení k návštěvě vesnice a mohu se volně pohybovat, kde chci. V jedné vesničce jsem se domluvil na přípravě večeře. Kessa mně připravila neuvěřitelnou hostinu. Sedím na ro-

hoží a přede mnou jsou talíře plné jídla. Mušle s česnekem, smažená dýně, cassava, rýže a pečené banány. Je to úžasný zážitek, sedět s místními obyvateli v jejich skromném domku se střechem z palmového listí a jíst dary moře a okolní přírody. Druhý den jsem se ještě ráno

vrátil a za pár korun nakoupil banány a papáju. Přes zátoku si nemohu nechat ujít návštěvu jeskyně, kde je potřeba přeplout jezírko a pod vodou proplout do druhé menší jeskyně. Skály zde tvoří divoké tvary a při správném nasvětlení sluncem jsou krásně barevné.

Podmořský život je na Fidži opravdu pestrý.

Souostroví Yasawa tvoří asi patnáct hlavních ostrovů. Na některých se natáčely i slavné filmy nebo se zde stále točí reality show Survivor. Jednou jsem byl i odkloněn a musel jsem plout velkým obloukem kolem pláže, abych nenarušil záběr a tedy dojem z pustého ostrova. Vtipné je to, že v televizi vše vypadá jako skutečně pustý ostrov. Sto metrů od místa natáčení je ale luxusní rezort, kde celý štáb bydlí. Posledním kotvištěm je pro mě ostrov Musket Cove, což je nejznámější ostrov plný rezortů pro turisty. Kotví zde mnoho lodí a jachtaři chodí do barů na drink a večere. To mě moc nebere, ale potkal jsem zde Lukáše z Moravy, který nyní žije na Novém Zélandu a sem přiletěl jako člen posádky na převoz lodě do Aucklandu. Je to začínající jachtař, takže ho návštěva SNĚHURKY dost nadchla. Také jsem poznal rodinu z Polska na plachetnici Dufour 50. Mají čtyři děti a rozhodli se žít na lodi. Před půldruhým rokem vypluli z Chorvatska.

Na sedmnáctého října mám domluvený jeřáb v marině Vuda. Pro další plavbu potřebuji udělat nový nátěr antifoulingu. Původně jsem si chtěl nechat starý nátěr obrousit, ale ceny jsou zde na můj vkus dost vysoké. Třeba čtyřlitrová plechovka antifoulingu Trilux stojí v přepočtu sedm tisíc korun a já potřebuji tři. Takže si klasicky dělám vše sám a zejména broušení je hnus. Po třech dnech mám ruce oteklé a vše mě bolí. Horší je, že ani v noci si neodpočinu, protože je veliké vedro a plno komárů. Mezi prací jsem si ještě sehnal svářeče na opravu zábradlí a přivaření nových anod a nechal jsem opravit i hlavní plachtu. Po šesti dnech jde SNĚHURKA opět na vodu a okamžitě pluji pryč do blízké zátky, kde ještě dodělávám drobné práce, odpovídám a koupu se. Vůbec nechápu, jak někdo může stát v marině měsíc, dva nebo tři.

Je konec října a na západě na ostrovech Vanuatu se již utvořil první letošní hurikán. Naštěstí je jeho dráha směřována směrem na Nový Zéland, kde ovlivní počasí na několik dnů. Je to však jasné znamení, že je čas na přeplavbu. Stojím tedy v zátocě a sleduji předpověď počasí v očekávání větrného okna na plavbu na Nový Zéland. Vtipné je to, že odhlášení z Fidži je třeba avizovat dva dny dopředu a to se samozřejmě zase vše může změnit. Bude to loterie, protože na deset dnů nikdy nebude předpověď větru spolehlivá. Poslední říjnový den se odhlásím a přepluji na blízky ostrov Musket Cove, kde ještě zůstanu na noc, a ráno chci vyplout na jih.

SNĚHURKA po údržbě v marině

Tržnice Lautoka

Na Fidži jsem byl celkem krátce. Jen dva a půl měsíce. Proplout všechny krásné ostrůvky bylo na půl roku, což se pro mě trochu tluče s hurikánovou sezónou. Nechci to riskovat, protože odsud se před hurikánem špatně prchá, vše je moc daleko. Souostroví Fidži je prostě nádherné. Vítr fouká převážně z východu a moře má stálou teplotu okolo šestadvaceti stupňů. Kotviště jsou zde stovky a obyvatelé jsou velmi přátelští. Většinu tvoří Indové a jejich kultura se projevuje všude, hlavně v obchodech nebo restauracích. Potravin jsou zde mnohem levnější než v Polynésii. Po příjezdu dostane každý jachtař vízum

na devadesát dnů a podle potřeby si jej může prodlužovat. Určitě tedy stojí za návštěvu a v mých vzpomínkách zůstane Fidži hodně a hodně vysoko.

Nakonec vyplouvám na moře třetího listopadu. Předpověď slibuje tři dny příznivého větru. Ihned pod Fidži fouká pětadvacet uzlů z předoboku a tvoří se poměrně vysoké vlny, jejichž výšku odhaduji dost přes tři metry. Způsobí rozhození mého žaludku, což ovlivní nakonec celou plavbu. Druhý den již vítr polevil na osmnáct uzlů a vlny se trochu zmenšily. I tak jsem na odstřel a jsem rád, že ležím. SNĚHURKA však

Vesnický domek

pluje sama a nepotřebuje do toho kecat. Po třech dnech vítr ulehá a musím celý den motorovat v bezvětří. Pak již přichází ona změna větru na čistý protivítr. Jeden den zkouším křižovat, ale když pak vyhodnotím, že jsem postoupil za čtyřicet hodin jen šedesát mil, tak končím s křižováním. Vítr postupně sílí a bude mě snášet ještě více. Dva dny pluji na motor přesně proti patnáctiuzlovému větru a občasná větší vlna způsobí silný náraz

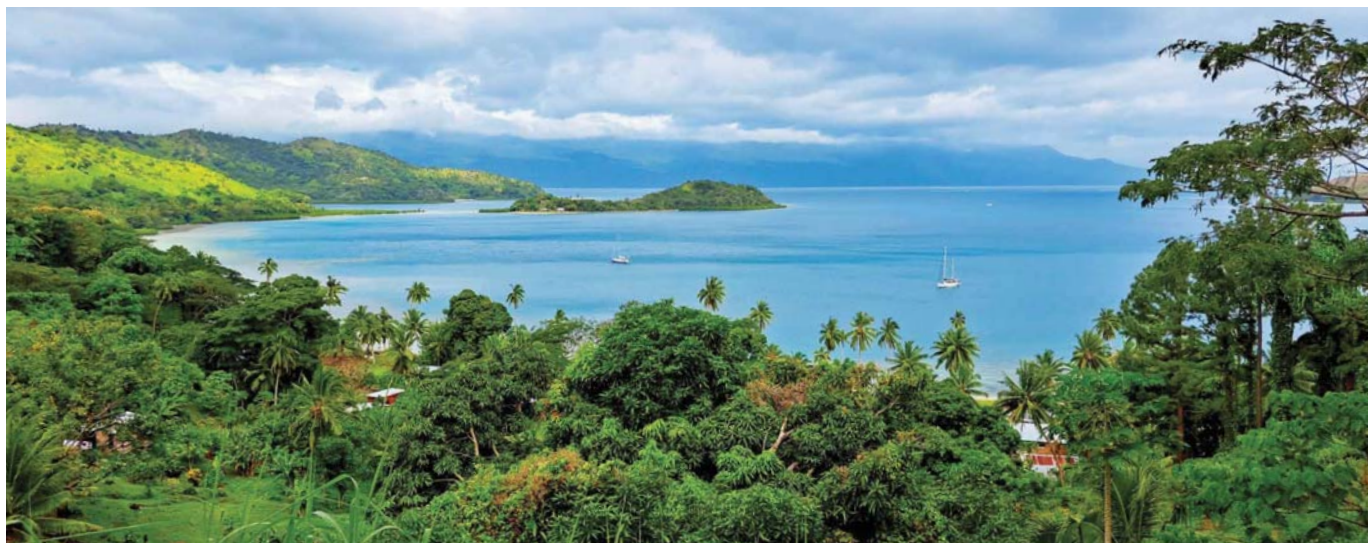
do trupu, což způsobuje uvnitř lodi děsivé zvuky. Jenže další den vítr sílí až na pětadvacet uzlů a to již pluji pod úhlem třicet stupňů na zrefovanou hlavní plachtu s motorem na sedmáct set otáček. Vlny se opět zvedají přes tři metry a občas má některá i čtyři. Nárazy do trupu jsou hrozivé a většina vln se valí přes palubu. V salonu objevuji první vodu, která začíná kapat okolo předních oken. Naposledy jsem je přetěsňoval na Tahiti a již zase netěsní.

Všude dávám hadry a neustále je ždím. Přival kapek je dost silný a odneslo to i moje SSB rádio. Celý den a noc se takto probíjím proti vlnám, poslední den vítr klesne opět na patnáct uzlů a mohu již plout přesně na cíl.

Desátého listopadu ve čtyři hodiny odpoledne se vyvazuji u celního mola v marině Opua. Vítr fouká od mola, takže mám problém se k němu dostat a žádná pomoc se nenabízí. Asi na pátý pokus se mi podaří docouvat k molu a pak mám jediný pokus na to vyskočit s lanem v ruce na molo a rychle ho uvázat. Pokud to neudělám dostatečně rychle, tak to SNĚHURKU odfoukne od mola a v nedaleké marině způsobí katastrofu. Naštěstí se vše podařilo a prostřední lano jsem uvázal. Při pohledu na zád' na mne jdou mrákoty. Loď se zastavila asi třicet centimetrů od silného sloupu držícího molo. Mám tam dozadu přesahující solární panely a ty by to pěkně zmáčklo. Rychle ještě uvážu přední i zadní lana a mohu si oddychnout. Za chvíli připlouvá na člunu celník a pracovník biosecurity. Pro celníka mám již připravený vyplněný formulář a během dvaceti minut má vše hotové a je spokojen. Pracovník biosecurity zatím kontroluje tyčí s GO PRO kamerou trup pod vodou. Je maximálně spokojený, protože nikde ani kousek řasy. Pak prohlédne celou loď uvnitř a hledá mravence či jiné potvory. Nakonec zkontroluje potraviny a vše je v pořádku.

Skupina ostrovů Yasawa

Zátoka Rainbow reef

Vyplníme spolu formulář a je hotovo. Potom jen přepluji k přidělenému místu v marině a mohu odpočívat.

Z Fidži jsem plul celkem devět dní a nebyla to příjemná plavba. Jedna z těch, na které chci rychle zapomenout. Ale doplul jsem na Nový

Zéland, který bude určitě krásnou zemí na poznávání, což je můj hlavní záměr. Pro plavbu na Nový Zéland je třeba vyplnit a poslat předem formulář s detaily lodě, kopii pasu, foto lodě a hodnotu lodě. Buď kupní smlouvu, nebo kompletní pojištění, kde je vyčíslená hodnota lodě pro výši pojistky. Třetí možnost je, že bude při-

dělen odhadce lodí a tento odhad se pak musí zaplatit. Na oficiálních stránkách celníků je mnoho formulářů a těžko se v tom orientuje. Ale nakonec to není zase tak složité.

Text a foto Miroslav Račan
www.snehurka-yacht.cz

inzerce

FOR BOAT

7. VÝSTAVA LODÍ A VODNÍCH SPORTŮ

Souběžně probíhající veletrhy:

FOR CARAVAN | HOLIDAY WORLD & REGION WORLD

PVA
EXPO PRAHA

www.forboat.cz

15.-17. 3. 2024

PARTNER
PVA EXPO PRAHA

shopex.cz